

SOVAK
ROČNÍK 29 • ČÍSLO 4 • 2020
OBSAH

Vilém Žák Úvodník	1
Ivana Weinzettlová Jungová Dotace jsou pro nás příležitostí k rychlejší realizaci důležitých investic – rozhovor s ředitelem společnosti VaK Přerov Ing. M. Dundálkem	2
Jindřich Mrva Oprava kanalizačního sběrače 1 200/1 800 na Komenského ulici v Přerově	3
Jindřich Mrva Oprava vodovodní shybky pod řekou Bečvou v Přerově	4
Jana Říhová Ambrožová Témata řešená na konferenci Vodárenská biologie 2020 v Praze	7
Prvky armatur snižující hygienická rizika pro pitnou vodu	11
Miroslav Kos Vyhodnocení spotřeby a produkce energie na českých ČOV	12
Nové možnosti online monitoringu a odečtů spotřeby vody: lze je provádět i v odlehklých lokalitách bez možnosti připojení k datové a elektrické síti	18
Dana Baudišová, Petr Pumann, Vladislav Jakubů Stanovení koliformních bakterií na CCA agaru	20
Ivana Weinzettlová Jungová Financování vodárenské infrastruktury	24
Z regionů	26
Josef Nepovím, Miroslav Černý Výkup akcií v akciové společnosti na základě squeeze-out, neboli vytěsnění	28
Radka Hušková Zpráva z jednání komise EurEau pro pitnou vodu EU1	31

Stavba retenční nádrže A v Hranicích

Vážení čtenáři,

tento úvodník jsem připravoval v pondělí 30. března 2020. A tak asi nikoho z vás nepřekvapí, že se v něm budu velmi krátce věnovat pandemii způsobené virem SARS-CoV-2. Informací o vývoji pandemie, počtu testovaných, nakažených, uzdravených a bohužel i obětí je ve všech médiích plno. Stejně tak se dozíváme o bezpočtu příkladů, troufám si říct pro nás Čechy tak typické vlastnosti: sounáležitosti a schopnosti si v nouzi pomáhat. Je to vidět a cítit na každém, i když důležitým vyhlášením nouzového stavu poněkud omezeném, kroku.

Z logického důvodu se na probíhající pandemii snažím nahlížet spíše z pohledu vodárenského a vodohospodářského. O těchto oborech se v souvislosti s virovou nákazou už tolik nepíše ani nemluví, i když několik málo zpráv jsem také zaznamenal. Většinou se reportér příslušného zpravodajství pokoušel zjistit, jak moc velké je riziko šíření nákazy prostřednictvím pitné vody. Odpovědi vodárenských pracovníků byly věcné a uklidňující. Jsem přesvědčený o tom, že to je vizitka dobře fungujícího systému vodárenských firem, vizitka práce mnoha tisíců pracovníků, kteří mimo jakoukoliv publicitu zajišťují chod vodárenských systémů tak, aby kvalitní voda tekla 24 hodin denně sedm dní v týdnu bez ohledu na podmínky okolního světa. To samé samozřejmě platí pro vodu odpadní. Těmto lidem dlužíme stejné poděkování jako již v médiích mnohokrát zmiňovanému zdravotnickému personálu a složkám integrovaného záchranného systému.

Nedokážu odhadnout, kolik vody ještě uteče, než se situace kolem koronaviru začne vracet do normálních kolejí. Jisté ale je, že až ta doba nastane, musíme bezodkladně začít bez emocí analyzovat co a jak během pandemie fungovalo a naopak, kde jsme mohli věci řešit lépe, nebo kde jsme v přípravě na takové stavy něco opomněli.

Jedna z mnoha věcí, o kterých bychom v těchto souvislostech měli diskutovat, je dle mého názoru rozsah definované kritické infrastruktury. Podle ustanovení čl. II přílohy nařízení vlády č. 432/2010 Sb., o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury, náleží do seznamu odvětví kritické infrastruktury zásobování vodou z jednoho nenahraditelného zdroje při počtu zásobovaných obyvatel nejméně 125 000, úpravna vody o minimálním výkonu 3 000 l/s a vodní dílo o minimálním objemu zachycené vody 100 mil. m³. Mnohokrát jsem si během posledních dnů představoval (a zároveň doufal, že nikde nenastane) situaci jakékoliv vodárny, jejíž zaměstnanci se dostali do karantény a v důsledku toho, byť třeba jen na krátkou dobu, došlo k přerušení dodávky vody. V tu chvíli padají všechna pravidla o nesrocování se a nepotkávání se. Jen si zkusme představit, jak se na sídlišti chodí s vědrem pro vodu do cisterny, tak aby se lidé nepotkávali na schodech bytového domu nebo cestou k cisterně. A jak by se za takových okolností mohla dodržovat doporučená hygienická opatření.

S ohledem na výše uvedené je vám asi zřejmé, proč to píšu. Statut kritická infrastruktura sebou nese nejen povinnosti, ale také práva. Domnívám se, že z pohledu současné pandemie je přehodnocení toho, co je a není kritická infrastruktura nezbytné. Kdyby pro nic jiného, tak alespoň pro lepší zajištění ochranných pomůcek nejexponovanějších pracovníků kanalizačních provozů, laboratoří a dispečinků.

Charles Darwin kdysi napsal: „Není to ten nejsilnější, kdo přežije, ani ten nejinteligentnější, ale ten, kdo se dokáže nejlépe přizpůsobit.“ Člověk si často a navzdory okolnostem připadá jako pán tvorstva. My si můžeme přát a doufat, že v duchu Darwinovy myšlenky dokážeme svoji inteligenci použít při hledání přizpůsobivosti a ze zkoušek podobné té, kterou procházíme, vzejdeme pokornější, poučenější a lepší.

Přeji nám všem pevně zdraví a nezavirovaný čas.

Ing. Vilém Žák

ředitel a člen představenstva SOVAK ČR

ÚVODNÍK